

Forinden Stiftelses- og Organisationsomkostninger er fuldt afskrevne, maa der af Aarsoverskudet ikke uddeles Rente til Aktionærer eller Garanter.

Til Dækning af de Omkostninger, som Erhvervelsen af nye Forsikringer har medført, tillades det Selskabet i Aarsbalancen som Aktiv at opføre Kapitalværdien af indtil 30 pCt. af de fremtidige Tillæg til Nettopræmierne for de ved Regnskabsaarets Udgang efter Selskabets almindelige Forsikringsbetingelser (jfr. § 11, Nr. 4) i Kraft værende Forsikringer, som Selskabet holder for egen Regning. De Tillæg, som paa denne Maade kapitaliseres, maa dog ikke udgøre mere end 8 pCt. af Nettopræmierne, og for de Forsikrings Vedkommende, som var i Kraft ved Udgangen af 1919 maa ikke kapitaliseres større Procentandel af Tillægene end den, hvormed Aktivet var opført i nævnte Aars Regnskab. Det Selskab, som efter de hidtil gældende Bestemmelser til Beregning af saadant Aktiv har anvendt forskellige Procentdele af Tillægene, kan med Forsikringsraadets Samtykke for den vedkommende Bestand fremtidig anvende en fælles Procentandel af Tillægene, hvorved dog ingen Fortjeneste maa fremkomme.

Det her omhandlede Aktiv kan anvendes som Dækning af Forsikringsfonden, for saa vidt der er taget Hensyn dertil ved Fastsættelsen af Selskabets Regler for Policers Tilbagekøb og Ydelse af Fripolicer.

§ 9.

§ 23, 2det Stk., i nævnte Lov affattes saaledes:

Ved Opgørelse af Aarsregnskabet opføres Værdipapirer, som noteres eller efter deres Art kunde noteres paa Københavns Børs, og for hvilke der er fastsat en Amortisationstid, højst til den Pris, for hvilken de er erhvervede, dog ikke til højere Kurs end den, hvortil de udtrækkes, og heller ikke over Sælgerkurs paa Købedagen. Saa-danne amortisable Værdipapirer kan, for saa vidt de var optagne i foregaaende Aars Regnskab, dog opføres til samme Kurs som i dette. De Børspapirer, for hvilke der ikke er fastsat nogen Amortisationstid, opføres højst til et Gennemsnit af de paa Afslutningsdagen sidst noterede Køberkurser og Kurserne paa de tilsvarende Dage i de nærmest forudgaaende ni Aar, for saa vidt de ved Afslutningen har været i Selskabets Besiddelse i mere end ni Aar eller var i Selskabets Besiddelse ved Udgangen af Aaret 1919, men ellers til et Gennemsnit af de paa Afslutningsdagen sidst noterede Køberkurser og Kurserne paa de tilsvarende Dage i de nærmest foregaaende Aar, i hvilke Selskabet har besiddet dem. Andre Værdipapirer opføres højst til den Pris, for hvilken de er erhvervede, dog ikke over pari.

Faste Ejendomme maa ikke opføres til højere Værdi end den, som fastsættes ved Vurdering efter Lov af 19. Marts 1869. Omvurderingen skal ske, naar Forsikringsraadet ønsker det, og mindst hvert femte Aar.

Ved Salg eller Udtrækning af Værdipapirer bestemmes Gevinst eller Tab som Forskellen mellem det indvundne Beløb og de vedkommende Papirers bogførte Værdi.

Hvis der ved Opgørelsen af et Selskabs Værdipapirer eller ved Værdiforøgelse af faste Ejendomme fremkommer en Gevinst, eller hvis Værdipapirer sælges med Gevinst, overføres denne til en Kursreservefond, hvis Midler kan anvendes til Nedskrivning af Værdierne af Selskabets Værdipapirer eller faste Ejendomme, men til andre Formaal kun med Forsikringsraadets Samtykke.

Naar særlige Omstændigheder taler derfor, kan Forsikringsraadet med Indenrigsministeriets Billigelse paabyde en Nedskrivning af de bogførte Værdier.

Saafermt et Selskab er forpligtet til af sit Overskud at yde Aktionærer eller Garanter ubetalt Rente for Tiden før Regnskabsaarets Slutning, skal Meddelelse herom, indeholdende Beløbets Størrelse, gives umiddelbart under Selskabets Aarsba-